

Medlem af Inatsisartut Kristian Jeremiassen

Kære Kristian Jeremiassen

Du har i medfør af § 37 i Inatsisartuts forretningsorden stillet følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Har Naalakkersuisut fremtidige planer på, at øge sikkerhedszonen i forbindelse med offshore olieboringer?

I begrundelsen for dit spørgsmål nævner du blandt andet, at vi må øge vore bestemmelser om sikkerhedszoner for at forebygge yderligere intervention fra Greenpeace.

Jeg er helt enig med dig og dine begrundelser for tiltag til at imødegå krænkelse af sikkerhedszonerne omkring offshoreanlæg.

Greenpeace har som erklæret mål at stoppe olieefterforskningsboringerne i Grønlands økonomiske zone. For Grønland er det derfor af vital interesse, at der ikke opstår tvivl om Naalakkersuisuts ret til at træffe og gennemføre beslutninger omkring efterforskning og udnyttelse af ressourcer på kontinentalsokkel.

Greenpeaces aktioner i 2010 medførte, at boringerne måtte indstilles i en periode med store økonomiske tab til følge. De blev først genoptaget efter en veludført og meget kostbar indsats af politi og søværn. I 2011 har vi set en optrapning af aktionerne med indsættelse af 2 Greenpeace skibe i grønlandske farvande. Boreriggen Leiv Eiriksson er allerede under sejlads til borestedet blevet udsat for 3 aktioner fra Greenpeaces side og efter ankomst til borestedet har aktivister fra Greenpeace 3 gange krænket sikkerhedszonen og bordet riggen. Alle gange har det udløst større politiaktioner med anholdelse af aktivisterne til følge. Greenpeaces aktioner medfører således også et uforholdsmæssigt og uacceptabelt stort ressourcetræk på både Grønlands Politi og Søværnet, der påvirker disse myndigheders muligheder for løsning af andre væsentlige samfundsopgaver.

Naalakkersuisut er imidlertid forpligtet af FN's Havretskonvention og indgreb over for Greenpeaces krænkelse af Grønlands rettigheder i den eksklusive økonomiske zone må ske inden for de rammer, der er givet ved FN's Havretskonvention.

Forholdet mellem kyststatens og andre stater interesser og rettigheder i den eksklusive økonomiske zone og over kontinentalsoklen

30. juni 2011
Postboks 1601
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: isih@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Havretskonventionen regulerer blandt andet kyststatens ret til efterforskning og udnyttelse af ressourcer i de tilstødende havområder, herunder retten til efterforskning og udnyttelse af olie og gas.

Havområderne tættest på kysten – i Grønland ud til 3 sømil fra basislinjerne – udgør kyststatens søterritorium og er omfattet af kyststatens suverænitet.

Uden for søterritoriet er kyststatens ret til efterforskning og udnyttelse af ressourcer reguleret i reglerne om kyststatens eksklusive økonomiske zone og reglerne om kontinentalsokkelområdet. Den eksklusive økonomiske zone kan maksimalt udstrækkes til 200 sømil. Kontinentalsokkelområdet har som udgangspunkt tilsvarende en udstrækning på op til 200 sømil, men kan udvides til at omfatte havbunden længere ude.

I den eksklusive økonomiske zone har kyststaten efter Havretskonventionens artikel 56 suveræne rettigheder for så vidt angår blandt andet efterforskning og udnyttelse af havbundens, undergrundens og den overliggende vandmasses naturlige ressourcer, såvel levende som ikke-levende.

Artikel 58 indeholder regler om rettigheder og forpligtelser for andre stater (end kyststaten) i den eksklusive økonomiske zone. I zonen har alle stater, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i konventionen, ret til frihed til sejlads og overflyvning, udlægning af undersøiske kabler og rørledninger. Alle stater har endvidere ret til anden international retmæssig anvendelse af det åbne hav, som er knyttet til disse friheder, såsom anvendelse af havet i forbindelse med skibsfart, luftfart, undersøiske kabler og rørledninger, og som er forenelige med konventionens øvrige bestemmelser.

Andre stater skal ved udøvelse af deres rettigheder og opfyldelse af deres pligter efter konventionen i den eksklusive økonomiske zone tage behørigt hensyn til kyststatens rettigheder og pligter. Andre stater skal endvidere overholde love og forskrifter fastsat af kyststaten i overensstemmelse med konventionens regler og andre folkeretlige regler.

Havretskonventionens regler om sikkerhedszoners bredde

Efter Havretskonventionens artikel 60 kan kyststaten etablere sikkerhedszoner rundt om kunstige øer, installationer og anlæg, herunder rundt om offshoreanlæg.

Efter artikel 60, stk. 6, skal alle skibe respektere sikkerhedszonerne og overholde almindeligt anerkendte internationale normer vedrørende sejlads i nærheden af kunstige øer, installationer, anlæg og sikkerhedszoner.

Inden for sikkerhedszonerne kan kyststaten tage passende forholdsregler for at sikre såvel sejladsens som de kunstige øers, installationers og anlægs sikkerhed.

Bredden af sikkerhedszonerne rundt om dem må ikke overstige 500 meter, beregnet fra noget punkt på deres ydre kant, medmindre en større bredde er tilladt efter almindeligt anerkendte internationale normer eller anbefalet af den kompetente internationale organisation.

Det fremgår således af artikel 60, stk. 4 og 5, at en kyststat "om nødvendigt" kan etablere "rimelige sikkerhedszoner" rundt om offshoreanlæg, og at en zones bredde ikke må

være større end 500 meter, medmindre en større bredde er tilladt efter almindeligt anerkendte internationale normer eller anbefalet af den kompetente internationale organisation.

Råstoflovens regler om sikkerhedszoner

I overensstemmelse med konventionens regler er der i råstoflovens § 14 fastsat regler om sikkerhedszoner og nærmere bestemmelser herom i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26. august 2010 om sikkerhedszoner ved offshoreanlæg og indkvarteringskibe.

Efter råstoflovens § 14, stk. 3 og 4, og bekendtgørelsens § 2 er offshoreanlæg omgivet af sikkerhedszoner, medmindre anlæggene er under forsejling eller bugsering. Sikkerhedszonerne har som udgangspunkt en udstrækning på 500 meter omkring anlæggene, målt fra ethvert punkt på deres ydre kant eller fra anden anvendt afmærkning.

Efter bekendtgørelsens § 3 er det ikke tilladt skibe og andre fartøjer, anlæg, indretninger, udstyr og andre genstande uden lovligt ærinde til offshoreanlægget at bevæge sig ind i sikkerhedszonen.

Det følger af forarbejderne til råstoflovens regler om sikkerhedszoner i § 14, at de skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med Havretskonventionens regler om sikkerhedszoner og andre regler af betydning for sikkerhedszoner.

Tiltag til beskyttelse af Grønlands interesser og rettigheder i den eksklusive økonomiske zone og over kontinentalsoklen

Greenpeaces aktioner sker i ly af FN's Havretskonvention Artikel 58, hvorefter alle stater nyder en række friheder i den økonomiske zone herunder retten til fri sejlads. Artiklen indeholder det forbehold at udøvelse af disse friheder skal være forenelige med konventionens øvrige bestemmelser herunder også artikel 56, hvorefter kyststaten i den eksklusive økonomiske zone gives suveræne rettigheder for så vidt angår efterforskning og udnyttelse, bevarelse og forvaltning af havbundens, undergrundens og den overliggende vandmasses naturlige ressourcer, såvel levende som ikke-levende.

Endvidere er det foreskrevet i artiklen, at andre stater der ved udøvelse af deres frihedsrettigheder og opfyldelsen af deres pligter i den eksklusive økonomiske zone skal tage behørigt hensyn til kyststatens rettigheder og pligter og skal overholde love og forskrifter udstedt af kyststaten i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser og andre folkeretlige regler.

Det vil sige, at de friheder alle stater nyder i en kyststats økonomiske zone ikke er ubetingede men tværtimod er begrænset af hensyntagen til kyststatens rettigheder og pligter og de love og forskrifter der er udstedt af kyststaten.

De 2 Greenpeace skibe er registreret i Holland og Søfartsstyrelsen har gjort de hollandske søfartsmyndigheder bekendt med Greenpeaces skibes overtrædelser af reglerne for sikkerhed til søs og krænkelse af sikkerhedszoner med anmodning om, at sagen bliver undersøgt og at der tages de nødvendige skridt fra flagstatens side.

Formanden for Naalakkersuisut har i sagen rettet henvendelse til Statsministeren, hvilket har foranlediget at Udenrigsministeriet er blevet bedt om i samarbejde med Selvstyret at finde en løsning inden for Havretskonventionens rammer med tiltag til at imødegå krænkelse af sikkerhedszonerne omkring offshoreanlæg.

Der er tale om en ganske juridisk kompliceret problemstilling med folkeretlige implikationer. Fortolkning af råstofloven og sikkerhedszonebekendtgørelsen skal være i overensstemmelse med Havretskonventionens regler. Der skal foretages nøje konkrete afvejninger af intensiteten af de indgreb, der vælges til beskyttelse af sikkerhedszonerne over for beskyttelsesinteresser som personskade, tab af menneskeliv, alvorlig forurening, stor materiel skade og væsentlige produktionsstop. Under alle omstændigheder skal der være helt særlige forhold til stede før der rundt om offshoreanlæg kan etableres en sikkerhedszone med en bredde større end 500 meter.

Greenpeaces vedvarende ulovlige aktioner kan være til betydelig økonomisk skade for det grønlandske samfund, hvis olieindustrien afholder sig fra at investere i olieefterforskning i Grønland. Den nuværende situation er derfor uholdbar og en varig løsning på problemet har Naalakkersuisuts højeste prioritet.

Jeg håber hermed, at spørgsmålet er tilstrækkeligt belyst, men jeg står naturligvis til rådighed for besvarelse af eventuelle uddybende spørgsmål og jeg vender gerne tilbage med mere information, når der foreligger nyt i sagen.

Inussiarnersumik inuulluaqqusilluta
Med venlig hilsen

Ove Karl Berthelsen

14. Juni 2011

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut, skal jeg hermed fremlægge følgende spørgsmål:

Naalakkersuisunut Apeqqut:

Har Naalakkersuisut fremtidige planer på, at øge sikkerhedszonen i forbindelse med offshore olieboringer?

(Medlem af Inatsisartut, Kristian Jeremiassen Siumut)

Begrundelse

Grønland har behov for arbejde og kapitalvækst, og jeg støtter op om Cairn Energy's olieeftersøgning, da dette vil møde vore behov for kapital og arbejde.

Jeg kan være enig i Greenpeace i, at vi skal værne om vores sårbare arktiske miljø, men skal i samme linje anføre, at jeg overhovedet ikke kan bakke op eller acceptere den metode Greenpeace anvender for at gøre opmærksom omkring emnet, da Grønland gør alt for at leve op til det strengeste krav det internationale samfund kræver i forbindelse med den slags opgaver.

Greenpeace havde sidste år held med at stoppe olieeftersøkningsboringerne, dette har kunnet lade sig gøre på trods af gældende sikkerhedszoner, derfor mener jeg, at vi må øge vore bestemmelser om sikkerhedszoner for at forebygge yderligere intervention fra Greenpeace.

Jeg ønsker mine spørgsmål besvares indenfor 10 arbejdsdage.